

ca magestuós al seu redós en mig de fins celatges que li fan companyia, retornant, després de fertilitzar les vores del Nil, per espai de dotze hores, a saludar els monstres del desert en mig de polsim d'or i deixar-lo, últimament en mans de la platejada lluna companya inseparable de les ruïnes.

Això que parla sovint al cor del visitant, es temporal, es finit, es un record solsament del passat, les idees d'infinít d'esperança, d'omnipotència que això desperta en l'esperit del vianant, això es etern, l'un representa la materia l'altre representa l'esperit.

BENJAMÍ.

La joventut i la política local

Estan verdaderament en un error, els que creuen que la joventut, té de barrejar-se amb la petita política de poble.

Nosaltres, que som apolítics, propugnem en contra, per quan la política local en mig de la joventut no hi fa res de bo; en primer lloc, sembla odis i rancúnies, els mostra el que no tenen encara cap deure de saber i els posa en el terreny de decidir el seu pervindre, quan encara no és prou madur el seu enteniment per a decidir-ho.

La manera d'ésser de la joventut, es mostra oposada a la petita política, ja hi serà a temps, a ficar-se entremig de les falses intrigues polítiques, és més del seu gust la diversió, l'esport, l'esplai, vol natura, vol amor, vol encís, vol tot el que parli a n'ella amb parla dolça, tendre, companyona, amb la parla de l'emoció, amb la parla santa dins el recinte sagrat, amb la parla amorosa amb l'estimada, i amb la parla plena de vida en el camp, en l'esport.

Avorreix per naturalesa, l'odi, la rancúnia, la venjança; no pot junyir-se mai a l'instrument d'un partit polític, quan encar en el seu tendre enteniment, no ha donat fruit la llevor que té de fer-lo home.